

Het was een mooie, frisse dag.
'Jippieie!' gilde Saartje Koniijn,
terwijl ze vrolijk door het bos
huppelde.

'Kijk, er zitten knoppen aan
de bomen!' riep Mama Konijn.
'En er komen nieuwe takken aan,'
zei Papa Konijn.

Mama Konijn was heel vrolijk toen ze
thuiskwamen. 'Het is bijna lente!' zong ze.
'Wat is lente?' vroeg Saartje nieuwsgierig.

'Vogels die fluiten, overal
bloemen,' antwoordde
Mama Konijn dromerig.

'Spelen in het water!'
riepen Tim en Max.

'Deze hebben we niet meer
nodig!' zei Mama Konijn met
een glimlach en ze hing haar
wollen muts en sjaal op. 'Geef
je muts eens, Saartje?'

'O nee, Mama!' zei Saartje. 'Die heeft Oma gemaakt. Het is mijn lievelingsmuts!'

'Wie heeft er nou een muts op in de lente!' lachte Max.

'Je mag hem best ophouden, Saartje,' zei Mama Konijn. 'Maar je krijgt er vast al snel genoeg van.'

'NOOIT!' antwoordde Saartje en ze schudde haar hoofd.

'Ik doe mijn muts NOOIT
meer af,' mompelde Saartje
toen ze aan het eten was.

'Ik houd hem altijd
op,' bromde ze toen
ze in bad zat.

Voor...
AAALTIJD!

zei ze zachtjes, toen ze in haar
bedje lag en bijna in slaap viel.

